

teristiske i den Retning. Nu har, som jeg tror, det ærede Medlem udtalt, om ikke her i Salen saa andre Steder — det vil han vistnok ikke benegte — at han ikke havde det Mindste imod at arbejde sammen med Godseierne paa Spørgsmaal, som han anser for fornuftige. Jeg vil lade det ærede Medlem vide, at saa bornerte eller saa rent ud sagt dumme ere Socialdemokraterne ikke, at de ikke skulde ville omvende ogsaa „Avisens“ Tilhængere, dersom de skulde have Lyft til at blive lige saa floge paa det Omraade, som vi anse os for at være. Det er ikke „Avisen“, der har omvendt os, men det er os, der have omvendt „Avisen“. Sagen er imidlertid den, at jeg tror nok, at „Avisen“ vilde være bleven ved lidt endnu paa dette Omraade, men efter hvad jeg har hørt hente om, er der bleven sat en Stopper for det (Bust: 3 Dag har den en Artikel igjen!). Ja, det kan gjerne være, men det er der da heller ikke noget Ondt i, jeg synes, det er ganske heldigt ogsaa at faae disse Menneſter gjorte til kloge Folk (Afskyldelse). Det glæder mig at høre det ærede Medlem indrømme det. Naar han har Lyft til at følge Godseierne i alle fornuftige Spørgsmaal, maa vi vel ogsaa have Lov til at lade „Avisen“ følge os i fornuftige Spørgsmaal. Han kom ogsaa ind paa at sige, at Hjemmeforbruget spiller ingen Rolle — for Landmanden tilføiede han. Nei, det kan ogsaa gjerne være, at det ingen Rolle spiller for Landmanden, men det spiller en Rolle for os, som ere hjemme her, og som skulle have Landmandens Smør; for os spiller det en Rolle at faae det, at faae Landmanden tvungen til at levere saa godt Smør som muligt og gode Produkter i det Hele taget. Vi kunne ikke finde os i at nøies med det, de ikke kunne blive af med til nogen Anden. — Saa siger det ærede Medlem, naar Kunstsmørret faar Lov til at udvikle sig frit, ville Forholdene blive overordentlige uheldige for Landbruget. Men er der noget Menneſte, der vil have det? Jeg synes der er talt forfærdelig meget om Straffebestemmelser paa dette Omraade og om Kontrol i det Almindelige. Jeg vil sige som alle Andre, at jeg er villig til at gaa med til den Kontrol, som det ærede Medlem fra Veire (Holstein-Ledreborg) talte om, at sætte Fabrikationen deraf under den størst mulige Kontrol, fordi jeg er imod alle daarlige Levnetsmidler. Men det er vel ikke at give Kunstsmørret frit Spillerum, naar man vil det? Dernæst sagde det ærede Medlem: Det er ikke Arbejderne, der spise Kunstsmørret. Det veed han ikke, det er kun en Paastand; de Herrer ere stærke i at komme med Paastande, men

smaa til at bevise forekommer det mig. Naar Arbejderne ikke have Raad til at kjøbe rigtig Smør, kan det dog være at en stor Del af dem have Raad til at kjøbe Kunstsmør. Det var rigtig, om det ærede Medlem vilde samle statistiske Materialier i den Retning i Stedet for at paasta, at det ikke er Arbejderne, der spise Kunstsmør. Jeg har nu den Opfattelse, at nu er det Arbejderne, der i høi Grad spise Kunstsmør. Det kan være den Gang, da Kunstsmørloven forrige Gang forelaa, at det da ikke var i stor Udstrækning at Arbejderne spiste Kunstsmør, efter som Arbejderne maaste da være mistænkelige overfor Kunstsmørproduktet, men efter Alt, hvad der er kommet frem om denne Sag i denne Sal, har det netop viist sig, at Arbejderne ere gaaede ind paa at bruge dette Produkt paa en ganske anden Maade end hidtil. Arbejderne ere nemlig ikke mere saa dumme, at de slet ikke skulde tage noget Hensyn til, hvad der bliver opløst paa de forskellige Omraader om Næringsmidlerne, deres Værdi og Godhed i det Hele. Arbejderne have vænnet dem til at følge godt med, og de ere nødt til at regne deres Stillinger ud samtidig med, at de ønske at faae saa gode Varer for deres Penge, som det paa nogen Maade er muligt at faae. De ønske ikke altid at spise Fedt, thi det kan man vel ogsaa blive fjed af, og derfor er det ganske naturligt, at Arbejderne give sig til at spise Kunstsmør, naar de ikke have Raad til at spise naturligt Smør, nu da de ere blevene overbeviste om, at det er et virkelig godt og sundt Produkt. Det er derfor ganske naturligt, at Arbejdernes Forbrug af Kunstsmør tiltager. Det ærede Medlem fremførte et Exempel, idet han nemlig sagde, at naar man tog Lovetand og rørte det sammen med Gud veed hvad, og saa kaldte det Kaffe, var det ikke Kaffe; det blev hvad man kunde kalde Kunstkaffe. Han vilde fremføre det som et Exempel paa, at man maatte ikke forfalste Smør, men han mente vel, at man vilde beskyldte dem for at forfalste Kunstsmørret, fordi de robede det sammen paa den Maade. Men det er dog vel ikke hans Mening. Hans Standpunkt er dette, at nu maa vi have hele Loven, medens han forrige Gang, da denne Lov var til Behandling her i Salen, stod paa det Standpunkt, at naar han blot kunde faae Lov til at beholde § 7, der indeholder Forbud mod Farvning, vilde han være tilfreds. Men det ærede Medlem er Fremstribtsmand i høi Grad, saa han er ogsaa gaaet frem paa dette Omraade, men om det just er i den Retning, som Smaafolk kunde ønske, han skulde gaa frem, vil jeg ikke optaste mig til